

ביאורים
נפלאים
כמהות
התקופה
דזמן
הגאולה

אחרית הימים

קטעים קצרים מיוחדים הספר לקוטי תורה להאדמו"ר הזקן בעל התניא והשו"ע, מובאים כאופן השווה לכל נפש, עם הרחבת הביאור ממקורות נוספים בתורת החסידות מותאם לתאריך והזמן. "טעמו וראו כי טוב הוי".

עבודת התפילה

ביאר ענין עבודת התפילה בהיות הנשמה מלובשת בגוף גשמי, ע"ד הצורך אשר על מנת לברר הפסולת מהכסף זקוק הוא ללהבת אש, כן על מנת לברר הגוף זקוקים לאש התפילה

(לקוטי תורה פרשת חוקת סא, ד ואילך)

נחש הנחשת

[מקשה מדוע הוצרכו לשים הנחש על הנס - כיון שעיקר הכוונה שיסתכלו ישראל כלפי מעלה]

"ויעש משה נחש נחשת וישמיהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי" (חקת כא, ח).

ואיתא במשנה (סוף פ"ג דראש השנה): "וכי נחש ממית או נחש מחיה? אלא בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתרפאין כו". ולכאורה קשה, למה היו צריכים לנחש הנחשת להשימו על הנס כלל, אלא דכל מי שהיה נושכו נחש, יסתכל כלפי מעלה וישעבד ליבו לד'?

מדוע ירדה הנשמה?

[מבאר מה שירדה הנשמה לעולם דוהו כדי לברר את הגוף, להפכו לקדושה]

ולהבין זה יש להקדים מה שירדה הנשמה לעולם הזה, דלכאורה אינו מובן הרי עיקר תכלית האדם הוא לדבק בקונו באהבה ויראה, ובודאי קודם זאת הנשמה בעולם הזה וגם אחר הסתלקותה מן הגוף,

ובפרט ע"י תלמידיו שזכו לראותו בעיני בשר פנים אל פנים (נוסף לזה שאצל כולם הרי "מזליהו חזי"¹²), וראיית פני הצדיק ונשיא הדור פועלת בהרואים, עד שניכר ומשתקף בהם מה שהם ראו, כולל ולכל לראש - בעבודתם ד"יפוצו מעינותיך חוצה",

ובאופן שהולך ומתפשט משנה לשנה, ובפרט בשנים הכי אחרונות - כפי שרואים בפועל, שבשנים האחרונות זכינו והדפיסו ומדפיסים הלאה ריבוי גדול דמאמרי חסידות שהיו עד עתה בכתב-יד ובגלוי רק ליחידי סגולה, עד גם ענינים שהיו עד עתה גנוזים מכולם, ודוקא עכשיו מדפיסים אותם והם מתפרסמים לכל [ואשרי חלקם וגדול זכותם של כל אלו ושל יוצאי חלציהם שי' שהתעסקו וממשיכים להתעסק בהדפסת הספרים, ע"י סיוע בממונם, או טירחא בגופם וכיוצא בזה].

גילוי אלקות למעלה מהעולם

[ע"י תורת חסידות חב"ד ניתן לגלות ענינים שלמעלה מהעולם כהכנה לגאולה האמיתית והשלימה]

והגילוי דפנימיות התורה וסודות התורה - נותן את הכח לגלות בעולם גם את הענינים שלמעלה מגדרי העולם, כידוע¹³ שע"י גילוי תורת חסידות חב"ד בכלל, המסבירה חסידות בשכל האדם עד בשכל דנפש הבהמית, ובפרט כפי שנתוסף בזה בדורות האחרונים, מקבלים כח מיוחד לעשות מעניני העולם כלים לאלקות, עד שהעולם יעשה דירה לו יתברך בתחתונים - שבמצויאות העולם יהיה הגילוי דאלקות שלמעלה מעולם, עד עצמותו יתברך.

12. ראה מגילה א, ג. סנהדרין צד, רע"א.
13. ראה ספר המאמרים תרפ"ה ע' פח.

ובפרט בדורות האחרונים - כשהחושך מעורר יותר את עבודת האדם - מתגלים המעיינות דפנימיות התורה. ולכן מתוסף בזה בכל דור ודור דוקא ע"י הירידה שבכל דור.

חג הגאולה דיי"ב-יי"ג תמוז

[מבאר חידוש שנתוסף בהפצת החסידות מומן חג הגאולה]

ב. ויש לבאר השייכות עם חג הגאולה⁸:

ידוע שע"י המאסר והגאולה דיי"ב-יי"ג תמוז ניתוסף בהפצת המעיינות חוצה, עד שזה (המאסר והגאולה) הביא ליציאת בעל הגאולה ממדינה ההיא, ולאחרי השתלשלות - בואו "לחצי כדור התחתון", שזה הוסיף בהגילוי דפנימיות התורה, באופן שהפצה אפילו לגבי ההפצה בדורות שלפני זה, עד שזה מגיע לכל קצו תבל, עד בחוצה שאין חוצה ממנו¹⁰.

והגילוי דפנימיות התורה נמשך באופן דפעולה נמשכת (מומין הגאולה) - ע"י תלמידיו ותלמידי תלמידיו דבעל הגאולה, כ"ק מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו [כ"ק אדמו"ר מוהריי"ץ נ"ע], ו"הנשיא הוא הכל"¹¹ - הוא נותן כח לכל בני ישראל ("הכל") דדור זה,

7. וראה קונטרס ענינה של תורת החסידות שוה"ג להערה
78.
8. ביום י"ב תמוז תרפ"ו נתבשר כ"ק אדמו"ר מוהריי"ץ נ"ע, על שחרורו מגלותו בעיר קסטרא, לאחר שנאסר ע"י המחלקה היהודית של הק"ב הידוע לשמצה, בעקבות הפצת יהדות ברחבי ברית המועצות, ונגזר עליו גזר דין של היפך החיים רחמנה ליצלו. ובדרך נס התבטל הגזר דין ונשלח לגלות בעיר קסטרא. בעקבות המאסר והגאולה החליטו הסובייטים להרשות לר' יוסף יצחק שניאורסון (כ"ק אדמו"ר מוהריי"ץ נ"ע), לצאת מברית המועצות, בעקבות כך עברה החסידות תקופה ממושכת למדינת פולין ולאחר מכן בשנת תש"א - לארצות הברית - חצי כדור התחתון.
10. ראה בכ"ז "קובץ כ"ח סיון - יובל שנים" ע' 37 ואילך.
11. פרש"י פרשתנו כא, כא.

לע"נ הרה"ח ר' משה נחום בן ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר נלב"ע אחש"פ כ"ב ניסן ה'תשע"א

לכשימוציא למענותיך

תלבויות הערות:
הודעות: 0749.284.770
קו שיעורים "לכשימוציא": 972799130745

• זאת למודעי •

לא כל הביאורים הובאו בשלימותם כפי שנאמרו ונדפסו ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח. וחלקם עובדו ע"י חברי המערכת - כך שגם מי שאינו רגיל בסגנון שיחת הקודש ונאמרי כ"ק אד"ש יוכל להבין פשוטם של דברים. ייתכן שנפלו אי אילו טעויות בהבנת הדברים, ושגיאות מי יבין. אשר על כן, מי שיתקשה בהבנת הדברים - מוטב שיעיין במקורי הדברים כפי שנסמנו בתחילת הביאור, ויונעם לו.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פְּנִינִים

טהרת הטמאים

"ויקחו אליך פרה אדומה תמימה" (חקת יט, ב). ע"י אפר פרה אדומה נעשית הטהרה למי שנטמא למת. בזמן הגלות נחשבים ישראל לטמאי מת, נוסף על טומאת מת כפשוטה – טמאים ישראל בעקבות החטאים שהביאום לגלות, "מפני חטאנו גלינו מארצינו". החטא מנתק את הקשר של הנשמה לאלקות והיא נחשבת כמות חס ושלום. הגאולה באה לטהר את ישראל מטומאתם. וכנבואת הנביא יחזקאל בנוגע לגאולה "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם".

(לקו"ש חכ"ח חקת)

אהרון הכהן

"ונתתם אותה אל אלעזר הכהן" (חקת יט, ג). מלאכת הפרה אדומה התקיימה ע"י אלעזר הכהן, אך לא ע"י אהרון הכהן עצמו – אף שהיה אז עדיין בחיים. הסיבה לכך אומרים חז"ל כיון שאהרון הכהן יצר את עגל הזהב וגרם לחטא העגל – וכיון שפרה אדומה באה לכפר על חטא העגל לא עסק בה אהרון הכהן, ד"אין קטגור נעשה סניגור". אמנם בגאולה האמיתית והשלימה יסתיים התיקון על חטא העגל, על זמן הגאולה נאמר "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ". לכך מסתבר לומר שבפרה האדומה דומן הגאולה יתעסק אהרון הכהן בעצמו.

(שיחת כ' מרחשוון תשמ"ה)

ככלי חרס

"וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא" (חקת יט, טו). כל דבר אשר נמצא באהל המת, נטמא הוא בטומאת מת. שונה הדבר כאשר נמצא הוא בתוך כלי חרס הסגור בצמיד פתיל, אשר אז ניצל הוא מן הטומאה. בזמן הגלות נמצא העולם במצב אשר רשעים גוברים בו, הטומאה ממלאת את העולם כאהל המת. יהודי הרוצה להינצל מן הטומאה – ובכך להתכונן לגאולה כאשר תמלא הקדושה את כל הארץ – צריך הוא לבטל את מציאותו וישותו ולהחשיב עצמו ככלי חרס העשוי מעפר. בנוסף, עליו לסגור את הפתח ב'צמיד פתיל', עליו להזהר מלהכניס את חיי החולין שבחוץ לביתו, ולמלאותו במקום – בקדושה ובטהרה.

(לקו"ש חכ"ג בלק שיחה א')

מעיונותיך חוצה" ע"י הבעש"ט הקדוש, ואחר כך נתגלה בהתלבשות בחכמה בינה ודעת ע"י תורת חסידות חב"ד דאדמו"ר הזקן ורבותינו נשיאנו ממלאי מקומו, ובכל דור ודור – מתוסף יותר ויותר בהגילוי דפנימיות התורה וסודות התורה,

דלכאורה, אפשר לשאול: כיון שמדור לדור מתוסף בירידת הדורות, "אם ראשונים בני מלאכים אנו בני אנשים, ואם ראשונים בני אנשים אנו וכו'", ועל אחת כמה וכמה בדורות האחרונים דעקבתא דמשיחא – כיצד יתכן שדוקא אז נתגלתה, ובהרחבה, פנימיות התורה, יותר מבדורות הראשונים!?

דוקא ע"י הירידה

[יתרץ, דווקא בעבודה במקום הכי תחתון מגלים ענינים הנעלמים]

והביאור בזה: דוקא ע"י עבודת היהודי למטה מגלים את הענינים הסתומים והנעלמים שכן דוקא ע"י עבודת האדם נעשה הגילוי דג' מוחין, הענינים שלא נמצאים בגלוי בהבריאה מצד עצמה (אפילו בהיותה בריאה של הקב"ה).

ועל דרך זה מובן, שדוקא ע"י העבודה בחושך הגלות,

- ראה באגרת הקודש הידועה דהבעש"ט (כתר שם טוב בתחלתו. ובכ"ט), שעלה הבעש"ט להיכלו של משיח ושאלו "אימתי קאתי מר", וענה לו משיח - "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה".
- שבת קיב, ב. וראה גם ירושלמי דמאי פ"א ה"ג. שקלים רפ"ה. בראשית רבה פ"ט, ח. (וראה לקוטי שיחות חט"ו ע' 281 הערה 14).
- ראה משנה סוטה מט, ב.

להפריד ע"י אש יותר גדול וחזק בתפלה לדבק בד'. ולכן בבית ראשון שלא היה הרע הרבה, לא היו צריכין לתפלה בהתלהבות, כי אם כל מעשיהם להביא הרע והדינים אל שרשם היה דיים ע"י עבודת הקרבנות. אבל בבית שני נתרבה הרע והתחילו לתקן התפלה והיתה קצרה לפי ערך הצטרכות האש ותערובות הרע שהיה בקרבם. ואנחנו צריכים להתפלל יותר ויותר בהתלהבות מאד. וכן בכל דור ודור החולף צריך להתפלל בהתלהבות גדולה, ולא כי נעשה הדור מוכשר יותר, כי אם אדרבה מפני גודל הרע אשר נתערב ונתרבה בכל דור ודור צריך להפרידו ע"י אש חזק בתפלה, ולברר הרע אשר בקרבו ולהביאו אל שרשו.

הגבחה הנחש

[מתרץ קושיה הראשונה - מדוע הגביתו הנחש]

וזהו ענין נחש הנחשת, שהיה צריך להשימו על הנס, דהיינו שהיה צריך להגביה הנחש למעלה, ועל ידי זה הסתכל הנשון כלפי מעלה. כלומר שלא יחשוב שהנחש [=המסמל את הענינים הבלתי רצויים] נפרד מאלקות, דאם כן הוא רע ממש ונשאר רע. אבל שיחשוב את הנחש בהגבתו למעלה בשרשו שאינו נפרד מאתו יתברך, ד"אין רע יורד מלמעלה".

גילוי תורת חסידות

נתבאר לעיל, דככל שחלפו הדורות היו זקוקים יותר לאריכות עבודת התפילה על מנת לברר הרע מן הטוב.

לקמן יבאר דככל שחולפים הדורות ומתקרבים לגאולה מתוסף בגילוי פנימיות התורה, ועד לגילוי הדברים הכי נעלמים דתורת חסידות חב"ד, דזה נעשה ע"י עבודת בני" דוקא בסוף זמן הגלות

(משיחת ה'דבר מלכות' שבת פירשת חוקת שנת ה'תנש"א)

חדשה מאיתי תצא², נתגלתה דווקא בדורות האחרונים של הגלות, החל מזמן האריז"ל שאמר ד"מצוה לגלות זאת החכמה"³,

ואחר כך נתגלה בריבוי יותר באופן ד"פוצו

- ראה לקוטי שיחות ח"כ ע' 173. וש"נ.
- תניא אגרת הקדש סכ"ו (קמב, ב).

שנתהו בעולם, שרשם ומקורם המחיה אותם הוא טוב וכשיורד למטה על דרך השתלשלות נעשה באמת רע גמור ודינים גמורים, הן במילי דעלמא והן במילי דשמיא.

והנה כשבא לאדם איזה יסורים רחמנה ליצלן, צריך הוא לחשוב, כי לא למראה עיניו ישפוט שרע הוא, אלא באמת שרשו הוא טוב, כי ממנו יתברך לא תצא הרעות כי אם רק טוב גמור, רק שטוב זה אינו מושג ואינו יורד לעולם הזה השפל, אלא נשאר למעלה.

ענין התפילה

[ענין התפילה לברר הרע מתוך הטוב, וכמו הצורך המצורף ע"י האש]

וזהו ענין התפלה, דהתפילה היא דוקא בהיות הנשמה בגוף האדם בעולם הזה, שהנשמה בתוך הגוף סובלת צרות ויסורים ורצונה לידבק ביוצרה, והגוף אינו מניחה דהנשמה מוכרחת להחיות את הגוף.

אך כל כוונת הנשמה בהיותה בגוף אינה בשביל עצמה אלא בשביל להעלות הגוף מעפר, וצריך לבררו ככסף ביד הצורף, דכמו הכסף כל מה שיש בו תערובות יותר צריך לבררו וללבונו בלהב אש היותר גדול - כן צריך לברר הגוף מהיצר הרע, ולהביאו אל שרשו, וכל מה שיש תערובות רע ביותר צריך

גילוי פנימיות התורה

[מקשה מדוע נתגלה פנימיות התורה דווקא בדורות האחרונים הגלות]

א. יש לבאר אחד הטעמים לכך שהגילוי דפנימיות התורה [=תורת הקבלה ותורת החסידות], בבחינת "טועמיה חיים זכו" מהתורה דלעתיד לבא - "תורה